

PILOT FILM UVÁDÍ

NOC

12.

V KINECH OD 12. 5. 2023

CÉSAR 2023
César & Révelations

NEJLEPŠÍ
FRANCOUZSKÝ FILM
ROKU 2022

FESTIVAL DE CANNES
CANNES PREMIÈRE
SÉLECTION OFFICIELLE 2022

FILM
DOMINIKA MOLLA

SYNOPSIS

Každý policejní vyšetřovatel se dříve či později setká s případem, který zůstává nevyřešený a který jej pronásleduje. Pro Yohana se takovým případem stala vražda Clary. To, co začíná důkladným vyšetřováním života oběti, se brzy změní v posedlost. Jeden výslech stíhá druhý, o podezřelé není nouze a Yohan má stále více pochybností. Jistá je jen jedna věc, zločin se stal v noci na dvanáctého.

Noc 12. je nejlepším francouzským filmem roku 2022. Tento napínavý thriller, který byl v premiéře uveden na prestižním filmovém festivalu v Cannes, je zčásti inspirován skutečným zločinem. Jeho divácký úspěch ve francouzských kinech i získání celkem 6 národních filmových cen César udělovaných Filmovou uměleckou akademií dává tušit, že francouzská kinematografie nerovná se jen třeskuté komedie či vysoce umělecké artové snímky. Francouzský „temný případ“ v režii Dominika Molla je toho důkazem.

ROZHOVOR S REŽISÉREM DOMINIKEM MOLLEM

Film je adaptací knihy Pauline Guény, kterou bychom mohli volně přeložit jako *18.3 - Rok na kriminálce* (*18.3 - une année à la PJ*)

Ano, je to poněkud neobvyklá adaptace, vzhledem k tomu, že film je inspirován pouhými zhruba třiceti stranami z jinak více než pětisetstránkové knihy. Pauline Guéna se na rok uzavřela na oddělení kriminální policie ve Versailles a v knize popisuje každodenní realitu, kde se střídá běžná pracovní rutina s někdy až trýznivými zážitky, kterým jsou vyšetřovatelé vystavováni. Přináší dokumentární pohled, který mísí s fikcí a čtenáře vtahuje do směsice silných lidských příběhů odehrávajících se v reálném životě.

Zaměřili jste se na jeden konkrétní případ, vraždu mladé ženy, jež byla brutálním způsobem zavražděna cestou domů.

Ano. Pauline stručně popisuje tento případ a zaměřuje se na jednoho z vyšetřovatelů, na Yohana. Byl to jeho vztah k případu, který na mě zapůsobil. Přiznám se, že kvůli ohavné povaze zločinu jsem váhal, protože mě často znepokojuje, jak jsou některé filmy fascinovány násilím. Ale když jsem si přečetl těch několik stránek, tak mě začaly pronásledovat stejně, jako smrt oné mladé ženy pronásledovala Yohana. Kniha říká, že každý vyšetřovatel narazí na zločin, který bolí víc než ostatní, který se v něm z nějakého záhadného důvodu zachytí jako tříška a rána nikdy nepřestane hnisat. Cítil jsem, že nejde jen o to najít jméno vraha, ale že film může vyprávět příběh o posedlosti a narůstajícím zmatení puntičkářského vyšetřovatele, jenž se potýká s nevyřešeným zločinem.

Film začíná titulkem, který uvádí, že velké procento vyšetřování trestných činů zůstává nevyřešeno a že film líčí jeden z nich.

Od začátku psaní s Gillesem Marchandem jsme cítili, že na neobjasněném případu je něco jedinečného a působivého. Často, když je film o kriminálním případu, začnete tím, že publiku řeknete: „Tady je vražda,“ a skončíte: „Tady je vrah,“ a je to, žádné další otázky. A to jsem nechtěl. Právě ona záhadnost a snaha případ objasnit přiměje diváka tzv. jít s vyšetřovateli, kteří se ptají, tápou ve tmě a mít spolu s nimi pochybnosti a cítit jejich narůstající úzkost.

Film sleduje toto policejní vyšetřování velmi konkrétním způsobem, vyvolává otázky spojené zejména s násilím mužů páchaném na ženách.

Vztah mezi muži a ženami je jakýmsi ústředním prvkem filmu a tvoří jeho hlavní nit. Kniha se na tuto problematiku nijak zvláště nezaměřuje. Faktem ovšem je, že Pauline Guéna je žena, a má tím pádem specifický pohled na muže, kteří pracují u kriminální policie, což je svět sám o sobě převážně mužským. Velká řada případů je o násilí mužů k ženám a ti, kteří tyto případy vyšetřují, jsou téměř výhradně muži. Na co myslí tito muži, když vyšetřují zločiny spáchané na ženách, jež by mohly být jejich dcerami, partnerkami, kamarádkami, sestrami? Jak se dívají na podezřelé? A na oběti? Jaké pocity v nich toto všechno vyvolává? Tyto otázky jistě ovlivnily naše vyprávění a my jsme chtěli, aby si stejné otázky kladli i diváci.

Ženské postavy jsou přesto ve filmu velmi zásadní.

Film sice sleduje vyšetřovatele a různé podezřelé, které představují muži, ale ústřední roli zde opravdu hrají ženy – ať je to oběť samotného zločinu Clara, nebo její nejlepší kamarádka Nanie, která posouvá film do jiné dimenze a stojí v jeho středu. Konfrontuje Yohana, pokládá mu nepříjemné otázky, otevírá mu oči, nešetří ho. A v příběhu se objevují i další důležité ženské postavy.

Jejich protipólem je tedy postava Yohana, kterou ztvárnil Bastien Bouillon.

S Bastienem jsem pracoval už na filmu *Pouze zvířata*. Hrál naivního a bodrého četníka. Práce s ním se mi opravdu líbila, ale při psaní scénáře *Noci 12* jsem na něj nijak zvlášť nemyslel. Snažíme se s Gillesem při psaní scénáře příliš nevidět za postavami konkrétní herce. Líbí se mi, když na papíře postavy existují samy o sobě. Ale jakmile byl scénář dokončen a my uvažovali, kdo by mohl postavu Yohana ztvárnit, vzpomněl jsem si na Bastiena. Přesvědčil nás na kamerových zkouškách. Jeho směs jemnosti, citlivosti, melancholie a intonace přesně odpovídala našemu vnímání této postavy.

Jak jste vybíral herce do skupiny vyšetřovatelů?

Chtěl jsem obsadit nové tváře. Naše castingové ředitelky vyzkoušely téměř dvě stovky herců na role vyšetřovatelů i podezřelých a většina z nich byla vynikající. Chtěl jsem, aby mezi nimi fungovala určitá dynamika, chemie a zároveň reprezentovali různé energie. Když jsem v rámci příprav na natáčení trávil týden s grenobelskou policií, viděl jsem, že skupinový duch je rozhodující. Je to druhá rodina. Tuhle energii jsme potřebovali. A fungovalo to velmi dobře. Někdy až trochu moc dobře, protože se na place občas chovali jako banda spratků se smyslem pro humor hodným skutečné policejní jednotky!

Proč byl váš čas u policie v Grenoblu tak důležitý?

Kniha Pauline Guény je již sama o sobě dobrým dokumentem, ale pro mě bylo důležité vidět na vlastní oči skupinu vyšetřovatelů při práci. Moje ponoření se do toho světa bylo samozřejmě velmi krátké, ale umožnilo mi to pozorovat ho zblízka: těžkopádnost byrokracie, vztahy ve skupině, kontrast mezi napětím zažívaným při výsleších a triviálností chvil relaxace, kdy se tzv. upouští pára. Čas strávený s nimi mi pomohl být přesný a akurátnější v tónu filmu. Umožnil mi přiblížit se k jejich lidské stránce i vášni, co je pohání.

Proč jste si vybral Grenoble a údolí Maurienne?

Chtěl jsem cítit hory. Jejich přítomnost je tísnivá i majestátní zároveň. Saint-Jean-de-Maurienne je poměrně industrializované město: je zde továrna na hliník, která zaměstnává 700 lidí, jsou zde velmi rozmanité lokality, bytové domy, obytné čtvrti pro zámožnější, hned nad tím lyžařská střediska. Líbí se mi tato směs atmosfér. Je to miniaturní svět, singulární i univerzální.

Svět filmu je poměrně temný, ale na konci dává jistou naději, což se může zdát paradoxní, protože otazníky zůstávají.

Film je temný a napjatý, protože vyšetřování se týká strašlivého zločinu a zdá se, že žádná stopa nikam nevede. Pokud se však Yohan občas dostane na pokraj malomyslnosti, ani on, ani film nezatrpknou, nestanou pesimistickými.

Dokonce máme pocit, že se v něm odehrává něco hlubokého. Udržet si víru a neúnavně jít za svým úkolem je jediný způsob, jak lze případ jednoho dne objasnit.

I hudba Oliviera Marguerita působí v tomto směru pozitivně.

Rozhodně. S Olivierem jsem chtěl pracovat poté, co jsem viděl dva filmy, k nimž napsal hudbu. Moc se mi líbí jeho smysl pro melodii, tahle zářivost podbarvená melancholií, to je přesně to, co jsem hledal. Olivier zkomponoval první zvukové stopy po přečtení scénáře, před začátkem natáčení, a mnoho z jeho prvotních kompozic je dnes ve filmu. A v tónu hlavní melodie, která film otevírá a uzavírá, je téměř cítit euforii, touhu jít vpřed, vidět výš.

HARPER
NO MORE

X Justice

ABL 01

O FILMU

Země původu a rok **FRANCIE, 2022**
Délka **115 MIN.**
Žánr **KRIMI, DRAMA, MYSTERIÓZNÍ, THRILLER**
Česká premiéra **12.5. 2023**
Přístupnost: od **15 LET**
Jazyk **FRANCOUZSKY**
Verze **ČESKÉ TITULKY**

OBSAZENÍ

Yohan **BASTIEN BOUILLON**
Marceau **BOULI LANNERS**
Willy **THÉO CHOLBI**
Fred **JOHANN DIONNET**
Loïc **THIBAUT EVRARD**
Boris **JULIEN FRISON**
Jérôme **PAUL JEANSON**
Nadia **MOUNA SOUALEM**
Nanie **PAULINE SERIEYS**
Clara **LULA COTTON FRAPIER**
matka Clary **CHARLINE PAUL**
otec Clary **MATTHIEU ROZÉ**
Wesley **BAPTISTE PERAIS**
Jules Leroy **JULES PORIER**
Gabi Lacazette **NATHANAËL BEAUSIVOIR**
Denis Douet **BENJAMIN BLANCHY**
Vincent Caron **PIERRE LOTTIN**
Nathalie Bardot **CAMILLE RUTHERFORD**
Mats **DAVID MURCIA**
jako soudkyně **ANOUK GRINBERG**

FILMOVÝ ŠTÁB

Režie **DOMINIK MOLL**
Podle románu **PAULINE GUÉNY 18.3 – UNE ANNÉE À LA PJ (DENOËL EDICE)**
Scénář a dialogy **GILLES MARCHAND**
DOMINIK MOLL
Hudba **OLIVIER MARGUERIT**
Kamera **PATRICK GHIRINGHELLI**
Architekt **MICHEL BARTHÉLÉMY**
Casting **AGATHE HASSENFORDER**
FANNY DE DONCEEL
1. asistent režie **THIERRY VERRIER**
Zvuk **FRANCOIS MAUREL**
Kostýmy **DOROTHÉE GUIRAUD**
Make-up a styling **KAATJE VAN DAMME**
Střih **LAURENT ROUAN**
Zvuk **OLIVIER MORTIER**
Zvukový mix **LUC THOMAS**
Producenti **CAROLINE BENJO**
BARBARA LETELLIER
CAROLE SCOTTA
SIMON ARNAL
Koproducenti **JACQUES-HENRI BRONCKART**
GWENNAËLLE LIBER

DISTRIBUCE ČR/SK

Pilot Film s.r.o.
Andrea Vohralíková
+420 608 271 154
andrea@mimesis.cz

PRO NOVINÁŘE ČR

Martin Kubišta
+420 608 841 396
martin.kubista@media-list.cz

PRO NOVINÁŘE SK

Filip Puchovsky
+421 903 536 283
info@pilot-film.sk

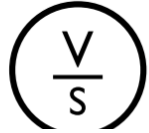
FOTOGRAFIE KE STAŽENÍ: https://drive.google.com/drive/folders/19igzncWD36NVXeMHjO268Apyz81z3SW9?usp=share_link

Kreativní
Evropa
MEDIA

ČFD.cz
Česko-Slovenská filmová databáze

VERSUS
PRODUCTION

proximus

centre national
du cinéma et de
l'image animée

La Région
Auvergne-Rhône-Alpes

FÉDÉRATION
WALLONIE-BRUXELLES

INVER
TAX SHELTER

CINEVENTURE

SOFICA
Cinéma

memento
INTERNATIONAL

